

Lykofrón

Testimonia DK 83 A

A 1 /1 = Aristotelés, *Metaphysica* VIII, 6; p. 1045b 10

Jedni mluví o účasti (*methexis*), a dostávají se do potíží, co je příčinou této účasti, a co je to účast. Druzí mluví o společenství (*synúsia*) s duší, jako když Lykofrón říká, že vědění (*epistéme*) je společenstvím poznávání (*epistasthai*) a duše.

A 1 /2 = Alexandros, In Aristotelis *Metaphysica* comm. 566. 32-37 Hayduck

A 2 = Aristotelés, *Physica* I, 2; p. 185b 25

Pozdější ze starých filosofů byli znepokojeni také tím, aby se totéž nestalo jedním a mnohým zároveň. Proto někteří odstranili právě slovo „je“, například Lykofrón, jiní proměňovali způsob mluvy, například, ne že člověk „je bílý“, nýbrž že „zbělel“ ... aby snad připojením slova „je“ nečinili jedno mnohým.

A 3 = Aristotelés, *Politica* III, 9; p. 1280b 8

... zákon je ručitelem vzájemných práv, jak řekl sofista Lykofrón ...

A 4 = Aristotelés, *Fragm.* 91 R.; Stobaios, *Anthologium* IV, 29a, 24 Wachsmuth (= p. 710 H.)

... „Krása urozenosti není zjevná“, řekl, „její vznešenost je jenom ve slově.“ ...

A 5 = Aristotelés, *Rhetorica* III, 3; p. 1405b 34 (př. A. Kříž)

Studený sloh vzniká ze čtyř věcí. Předně z dvojitých slov, jako když například Lykofrón mluví o mnohotvářném nebi, o velikovrché zemi a o úzkocestném břehu ... To je tedy jedna studenost. Druhá je v užívání neobvyklých slov, jako když například Lykofrón nazývá Xerxa „mužem ohromným“ a říká „Skirón škodný muž“.

A 6 /1 = Aristotelés, *Soph. el.* 15; p. 174b 32

A 6 /2 = Alexandros, In Aristotelis *Soph.* comm. (?)

